

Pilisi erdészek versenye

A Pilisi Parkerdő Rt. és az OEE Pilisi H.Cs. együttes szervezésében, a PP.Rt. Ráckevei Erdészete rendezte meg 2005. április 20-án a hagyományos jelölő versenyt háromfős csapatok számára. Vendégként az Ipolyerdő Rt. képviselői és egyéni indulók is részt vettek a versenyben.

Ócsa határában, a Selyem-réten és környékén kijelölt erdőrészekben, elméleti és gyakorlati feladatok megoldására sorakoztak a csapatok. A tesztlapok kitöltése után trófeaismereti és -becslési; gyérítés-jelölési és becslési, valamint élő-fakészlet-becslési feladatok vártak a versenyzőkre.

Az időjárás a verseny idején többnyire függetlenítette a versenyzőket és a megjelenteket a többlet-vízhatástól, a

végén azonban a sátrak környékére és alá kényszerültünk.

A gördülékeny adatfeldolgozás és értékelés után, kora délután hirdetett eredményt *Zambó Péter* vezérigazgató, a H.Cs. elnöke. Az egyéni versenyben a

következő kerületvezető erdészek értek el helyezést és részesültek jutalomban:

1. *Benedek Ferenc* (Gödöllői Erd.)
2. *Maurer Kornél* (Visegrádi Erd.)
3. *Bilig Zsolt* (Budakeszi Erd.)

Csapatversenyben

1. *Visegrádi Erdészet* (harmadszorra nyerte, ezért a vándorserleg végleges birtokosa)
2. *Gödöllői Erdészet*
3. *Pilismaróti Erdészet*

Végül, az elmúlt évi munkája alapján, az „Év erdésze” elismerést és jutalmat *Somogyi József* kerületvezető erdész (Szentendrei Erdészeti) vehette át.

A versenyzők és a meghívottak a szíves vendéglátás közben és után értékelték a versenyt és baráti találkozón zárták a rendezvényt.

Kép és szöveg: **Apatóczy I.**

„A fába vágott fejsze”

Zala megyei címeres nemesi levelek erdészeti vonatkozásai

Gyönyörű könyvvel lepte meg olvasóközönségét a Zala megyei Levéltár. A féltve őrzött nemesi címeres leveleket színes albumban magyarázó, leíró szöveggel jelentette meg.

A köznyelv kutyabőrnek nevezi e színes címereket, melyekben számos erdészeti és vadászati motívumot találhatunk. Néhányat bemutatunk.

A Farkas, másképpen Varga István címeres levelében – 1626-ból –, egy a két hátsó lábán álló, felemelt farkú, vörös nyelvű, erőt sugárzó farkas látható, mancsában liliummal.

Az 1564-ből való Karmacsy, másképpen Nagy Barnabás címerében, szintén egy természetű farkas látszik, kinyújtott hosszú, vörös nyelvvel, mancsai közt háromágú, zöld levelű, arany, ezüst és vörös színű virágot tart. A farkas még többször előfordul. E korban bőven volt belőlük Zalában s csak a XIX. század végén irtották ki.

Két lábon álló, természetű, ágaskodó róka van – 1717-ből – Kis János cí-

merében. Krencsei Károly Miklóseban egy a hátsó lábain álló, ágaskodó szarvas van, nyílvezzővel a nyakában. Felismerhető az agancs mérete, formája.

1649-ben kapta Jánáky Mihály címerét, melyben egy mellét nyílvezzővel átlőtt ágaskodó kecske látható, lombos fa felé fordulva. A kecske ezenkívül még többször előfordul.

Az oroszán nyolc alkalommal, a csőrével mellét tépő s kicsorduló vérével fiókáit tápláló pelikán ötször látható. Szerepel még a galamb, sólyom, sas, daru, papagáj, griffmadár, sárkány, leopárd, párduc, ló, mitológiai egyszarvú, többször a lilium és a lombos faág.

A legeredetibb Németh György armálisa 1720-ból, melyben középen két élő lombos fa látható, egyikbe egy fejszét vágta. A fejsze alakja pontos, a vágás iránya is kifejező. A másik fán valószínűleg termés van. A tréfás kedvű levéltáros szerint a címe ez is lehetne: „a fába vágott fejsze”, ugyanis személynem láthatók rajta.

A könyvben *Bilkei Irén, Kapiller Imre* levéltárosok és *Molnár András* igazgató elemző tanulmányait olvashatjuk, a szépséges armálisokat *Zóka Gyula* fotográfus reprodukciója által csodálhatjuk.

Szakács László
Fotó: **Zóka Gyula**